

Pósa Lajos:
Az egyszeri gyerek
(Csali mese)

Kerékvágás, nyúlárnyék,
Mókus volnék, ugrálnék.
Kakastaréj, libaláb,
Hallgass ide legalább!
Volt nekem hat ökröm,
A járomba fogtam,
Volt nekem hat zsákom,
A szekérbe dobtam.
Gondoltam magamban:
Megyek a malomba,
Kell búzakaralács
A lakodalomba.
A hat ökör meg se moccant,
Tudod, mit csináltam?
Mind a hatot megkötöztem,
A szekérbe hánytam.
A hat zsákot pedig
Fogtam a járomba:
Úgy repült, mint a szél,
Mindjárt a malomba.
De a malom nem volt otthon,
Sem pedig a molnár...
Törtem rajta a fejemet:
Merre lehet? Hol jár?
Kaptam is az ostor nyelet:
Lócs mellől kihúztam;
Hogy a hat zsák el ne fusson:
Hat zsák elé szúrtam.
Elmentem keresni
A molnárt, a malmot:
Se egyikről, se másikról
Egy lélek se hallott.
Megléltem én a molnárt is:
Csúrben egerészett;
Megléltem én a malmot is:
Erdőben eprészett.
Vittem haza őket
Magam előtt hajtva...
Hát addig az ostor nyélből
Nőtt egy nagy magas fa.
Fölszaladtam jó kedvemben
A legtetejébe:
Ott volt széles e világnak
Minden seregélye.

Tele szedtem az ingemet
Seregélymadárral,
De bezzeg megjártam,
Rögtön meg is bántam,
Mert repülni kezdtek velem
Hegyen-völgyön által.
S mikor éppen a kanyargó
Tisza felett vittek:
Kirepdestek kebelemből,
Ki hallott már ilyet!
Én pediglen lebuktam a
Tisza közepébe:
Annyi halat kicsaptam, hogy
Talán el se férne
Tizenkét szekérre.
Aznap délben halat evett
Gazdag is, szegény is,
Faluvégen a putriban
A cigánylegény is
Meg a kis purdé is.
Engem meg a vízből
Egy tüzér kirántott,
Megköszönöm szépen
Az ilyen barátot!
Beletöltött ágyújába
S ide lőtt belőle...
Ha nem hiszed, ugrifüles,
Tudakozd meg tőle.

ÉNU, 1911. jún.